

ODYSSÆ HOMERICÆ TERTIA RHAPSODIA,
GRÆCE ET SVETHICE.

QUAM,

VENIA AMPLISS. FACULT. PHILOS. ABOËNS.

PUBLICO EXAMINI MODESTE SUBJICIUNT

AXELIUS GABRIEL SJÖSTRÔM,

Litteraturæ Græcæ Docens, ad Bibl. Acad. Amanuens.

ET

CAROLUS HENRICUS JOHN,

Stipend. Publ.

Tavastenses.

In Auditorio Juridico die II Junii MDCCCXXI.

h. a. m. confvetis.

P. I.

ABOÆ, typis Frenckellianis.

14.

ODYSSEY HOMERUS ILLUSTRATIONS
GIVEN BY THE EDITOR

OVER

THE ILLUSTRATIONS

THE ILLUSTRATIONS

THE ILLUSTRATIONS

THE ILLUSTRATIONS

THE ILLUSTRATIONS

THE ILLUSTRATIONS

THE ILLUSTRATIONS

THE ILLUSTRATIONS

INNEHÅLL.

Telemachos, som i Athenes sällskap anländt till Pylos, bliver gästfritt mottagen af Nestor, hvilken för honom omtalar hvad som hänt Hellenerne under deras hemresa ifrån Troia. Underrättad beträffande Penelopes friare, och igenkännande gudinnan vid dess bortgång, anställer den gereniske riddaren åt henne ett offer. I vagn begifver sig derefter Telemachos jemte Peisistratos, Nestors son, till Sparta, samt ligger natten öfver hos Diokles i Pherai.

ODYSSEIA.

Tredje Sången.

- Lemnande kringomstrålade sjön, nu tågade solen
Upp till kopparhimlen i hast, att för gudarna lysa,
Och för de dödliga människors släkt på den närande jorden.
Desse till Neleus' stad mellertid, det befolkade Pylos,
5 Kommo, då der vid stranden af sjön anrättades offer,
Svartaste tjurar i mängd åt jordomskakarn, med mörkt hår.
Nio var skarornas tal, femhundra man i hvarenda
Suto, och nio tjurar ifrån hvarenda man tillsköt.
När inelfvorna smaktes, och låren åt guden man brände,
10 De anstyrde gerad, samt seglen på ståtliga skeppet
Fällde, hissande ned dem, och hamnade, gingo i land se'n;

- Ἡ ἥλιος δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἣν' ἀθανάτοισι Φανείη,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζεῖδωρον ἄρουραν
οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος εὐκτίμενον πτολίεθρον,
5 Ἴζον τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παρμέλανας, Ἐνσίχθονι κυανοχαίτῃ
Ἐννέα δ' ἔδραι ἔσαν, πεντηκῶσσι δ' ἔν ἐκάστῃ
εἶατο, καὶ προὔχοντο ἐκάστοθι ἔννέα ταύρους.
Ἐνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῶ δ' ἐπὶ μηρὶ ἔκηαν,
10 οἱ δ' ἰδυῖς κατὰγοντο, ἰδ' ἰστίᾳ νηὸς εἵσης
στεῖλαν αἰέσαντες, τὴν δ' ἄρμισαν, ἐκ δ' εἰβαν αὐτοί·

Ut så Telemachos steg ur skeppet; Athene förut gick.
Honom först tilltalade då blåögda Athene:

Nu att vara försagd, o Telemachos, höfves dig alls ej,

- 15 Ty du utöfver sjön hitseglade ju för att spörja,
Hvar din fader i jord är lagd, hvad öde han funnit.
Derföre gack nu gerad inför hästtuktaren Nestor,
Att vi må veta, hvad råd han uti sitt hjerta fördöljer.
Honom du bör ombedja derhos, att sanningen säga;

- 20 Dock han talar ej lögn; ty han är på det högsta förståndig.

Henne Telemachos då, den förståndige, svarte och sade:

Mentor, säg, hur kan jag väl gå, hur tala till honom?

Ej erfaren det minsta jag är i behöriga ordsätt,

Blygs derjemte, som ung, att befråga den åldrige mannen.

- 25 Honom svarade då blåögda gudinnan Athene:

Ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν' ἤρχε δ' Ἀθήνη.

Τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Τηλέμαχ', οὐ μὲν σε χρεὶ ἔτ' αἰδοῦς, οὐδ' ἡβαιόν·

- 15 Τοῦνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθῃαι
Πατρός, ὅπου κῦθε γαῖα, καὶ ὄντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ἄλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἵπποδάμοιο·
Εἶδομεν, ἦντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθεν.
Λίσσεσθαι δέ μιν αὐτόν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·

- 20 Ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.

Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἤϊδα·

Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἄρ' προσπτύξομαι αὐτόν;

Οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινούσιν·

Αἰδώς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.

- 25 Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

Annat, Telemachos, själf upptänka du skall i ditt sinne;
Annat en gud skall gifva dig in; ty icke jag menar,
Det du emot odödliges vilja är boren och uppfödd.

- Talade så, och förut framvandrade Pallas Athene
- 30 Skyndesammast, men han tätt följde gudinnan i spåren.
Så nu till pylliske männernas krets och församling de kommo.
Der satt Nestor, och der hans söner; kamraterna rundtom
Redande till, dels stekte och dels uppspettade köttet.
När som de gästerna sågo, så kommo de alla på engång;
- 35 Gåfvo dem handslag strax, samt bödo dem sätta sig neder.
Nestors son, Peisistratos, först, sig närmande, framsteg,
Tog dem båda i hand och förmådde dem sitta till måltids.
Der vid hafvets sandiga kust på de ulliga färskinn,
Nära bredvid sin bror Thrasymedes och nära sin fader;

Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῆσι νοήσας,
Ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται οὐ γὰρ ὄϊον
Οὐ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφόμεν τε.

- Ὡς ἄρα φωνήσας ἠγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
- 30 Καρπαλίμως· ὃ δ' ἔπειτα μετ' ἵχθια βαῖνε θεοῖα.
Ἴζον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἀγυρὶν τε καὶ ἑδρας.
Ἐνθ' ἄρα Νέστωρ ἦστο σὺν υἱάσιν ἀμφὶ δ' ἐταῖρας
Δαῖτ' ἐντυόμενοι, κρέα ὥπτιων, ἄλλα τ' ἔπειρον.
Οἱ δ' ὥς οὖν ζείνοισι ἴδον, ἀθροῖα ἦλδον ἅπαντες,
- 35 Χερσὶν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἐδειγιάσθαι ἀνάγων.
Πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἑλθὼν,
Ἀμφοτέρων ἔλε χεῖρας, καὶ ἴδρυσεν παρὰ δαίτι,
Κάεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις αἰκίησιν,
Πᾶρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδει καὶ πατὲρι αἶ

40 Gaf dem af innanmätet portioner, och hällde så vinet
I en gyllne pokal; välkomnande ordar han se'n till
Pallas Athenaié, Zeus', aigisbärarens dotter:

Bed, o fremmande, nu till drottén i hafvet, Poseidon!
Ländande hit, till dess offergelag ni råkat att komma.

45 Men såsnart som du gjutit och bedt, plägsederna enligt,
Gif åt denne pokaln också, att han gjute det ljusta
Vinet; förty som jag tror han äfven till eviga gudar
Beder; gudarna dock vi menniskor alla behöfva.

Men han är yngre till åren än du, mig lika i ålder,

50 Dersföre först åt dig jag vill gifva den gyllene bägarn.

Sade; och ställde pokaln med det ljusta vinet i dess hand,
Och åt den klokt rättrådige mannen Athene sig gladde,
Att åt henne till först han räckte den gyllene bägarn.
Strax enträget hon bad till drottén i hafvet, Poseidon:

40 Δῶκε δ' ἄρα σπλάγχων μοίρας, ἐν δ' οἷον ἔχευεν
Χρυσείῳ δέπαι· δειδισκόμενος δὲ προσήνθα
Παλλὰδ' Ἀθηναίην, κόρυν Διὸς αἰγιόχοιο·
Εὐχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε, δεῦρο μολόντες.

45 Αὐτὰρ ἐπὴν σπείσης τε καὶ εὐξέαι, ἥ θέμις ἐστίν,
Δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελινθεὸς αἶνου
Σπείσας· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀλομαι ἀθανάτοισιν
Εὐχέσθαι πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἀνδρῶπων.
Ἄλλ' αὖ νεώτερός ἐστιν, ὀμηλικὴ δ' ἐμοὶ αὐτῶ·

50 Τοῦνεκα σοὶ προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλυσον.
Ὡς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος αἶνου·
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δίκαιῳ,
Οὐνεκά σι προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλυσον.
Αὐτίκα δ' εὐχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·

- 55 Hör, du jordomfamnande gud, Poseidáon, och värdes
 Dessa värf fullborda åt oss, om hvilka vi bedje!
 För det första förlän åt Nestor och sönera ära,
 Sedan dernäst tacknämnelig lön åt alla de andra
 Pytiska männer gif för den herrliga festhekatomben!
- 60 Unna Telemachos äfven och mig hemlända med utfördt
 Värf, för hvilket vi kommo på snabba och svarta galejan!
 Så hon bad, och derhos fullbordade sjelf alltsamman,
 Gaf åt Telamachos se'n den förträffliga dubbelpokalen.
 Äfven Odysseus' älskade son bad liksom gudinnan.
- 65 De, när öfversta köttet de stekt och från spettena tagit,
 Delte åt hvar en portion, och man åt vid det ståtliga bordet.
 Men, såsnart sitt begär till mat och till dricka de mättat,
 Började tala till dem den gereniske riddaren Nestor:

- 55 Κλῦθι, Ποσειδάων γαίηοχε, μηδὲ μεγένης
 Ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδ' ἔργα.
 Νέστορι μὲν πρῶτιστα καὶ υἰάσι κῦδος ὄπαζε
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβήν
 Σύμπασιν Πυλίοισιν ἀγκλειτῆς ἐκατόμβης.
- 60 Δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
 Οὐνεκα δεῦρ' ἰκέμεθα θοῇ σὺν νηὶ μελαίνῃ.
 Ὡς ἄρ' ἔπειτ' ἤρᾱτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα
 Δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
 Ὡς δ' αὐτῶς ἤρᾱτο Ὀδυσσεύς φίλος υἱός.
- 65 Οἱ δ' ἔπειτ' ὥπτησαν κρῆ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,
 Μοίρας δασσάμενοι, δαίνοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἔντο,
 Τοῖς ἄρα μύθῳ ἤρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.

Nu re'n mer tillständigt det är, att forska och fråga

70 Gästerne, hvilka de äro, såsnart de sig fågnat af maten.
Gäster, på böljornas stråt hvarifrån ankomna, och hvilka?
Monne i handelsbestyr? eller hafven J irrat förgäfves
Hafvet omkring på vikingars sed, som pläga att vanka,
Sättande lifvet på spel, hemsökande andra med ofärd?

75 Honom Telemachos då, den förståndige, svarte och sade,
Modig redan, förty sjelf mod i hans hjerta Athene
Lagt, att spörja han skull' om den borta fördröjande fadren,
[Och att ett utmärkt namn han skulle hos menniskor äga.]:

Nestor, o Neleus' son, stor ära för alla Achaier,
80 Hvadan vi äre? du spörjer, och jag skall säga dig detta.
Från hyponeiska Ithaka hit nyss hafva vi kommit;
Eget är det bestyr, ej offentligt, som jag nu nämner.

Νῦν δὲ κάλλιον ἐστὶ μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι

70 Ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ᾧ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὕγρὰ κέλευθα;

Ἢ τι κατὰ πρῆξιν, ἢ μαψιδίως ἀλάληδες,
Οἷά τε ληιστῆρες, ὑπεῖρ ἄλλα, τοίτ' ἀλώωνται
Ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀποδοποῖσι φέροντες;

75 Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ἦν δα,
Θαρσύνσας αὐτὴ γάρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
Θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποχομένοιο ἔροιτο·
[Ἢδ' ἵνα μιν κλέος ἐδλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχησιν.]

ᾧ Νέστορ Νηληιάδῃ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

80 Εἶρεαι, ὅππῃθεν εἰμὲν ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω·
Ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης Ὑπονῆϊου εἰλήλουθμεν
Πρῆξις δ' ἢ ἰδίῃ, οὐ δῆμιος, ἦν ἀγορεύω.

- Efter min fars vidtfrejdade namn jag kommer att höra,
 Den tålsinnige, ädles, om hvilken de säga, att fordom
 85 Som stridsbroder åt dig, han förstörde den troiska staden.
 Ty om alla de andra, som lågo mot Troer i härnad,
 Hafve vi hört, på hvad ställe en hvar fann sorgliga döden;
 Men hans död till och med okänd blef gjord af Kronion.
 Hvar han dog, förvisso ej kan mig någon berätta,
 90 Anten till lands han kufvats utaf fiendtliga männer,
 Eller på hafvet måhända ibland Amphitrites böljor.
 Derföre kommer jag nu till ditt knä, i fall att du ville
 Mig dess sorgliga död förtälja, om kanske med egna
 Ögon du den har sett, eller hört den berättas af någon
 95 Resande; högst olyckelig han vardt född af sin moder.
 Hvarken försynt, eller ömkande alls du må saken förmildra;

Πατρός ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἣν που ἀκούσω,
 Δίου Ὀδυσῆος ταλασίφρονος, ὃν ποτέ φασιν

- 85 Σὺν σοὶ μαρνάμενον Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξει.
 Ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρῶσιν πολέμιζον,
 Πευθόμεθ', ἥχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῶ ὀλέθρῳ.
 Κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
 Οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὅππῃδ' ὤλωλεν.
 90 Εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἡπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
 Εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
 Τούνεκα νῦν τὰ σά γούναθ' ἱκάνομαι, αἶ κ' ἐθέληθαι
 Κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὅπως
 Ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἀκούσας
 95 Πλαζομένου· πέρι γὰρ μιν οἶζυρόν τέκε μήτηρ.
 Μηδὲ τί μ' αἰδόμενος μελίσσῃς, μηδ' ἐλεείνων,

Utan berätta mig allt, hur hälst det mötte din åsyn.
Gör det, jag beder, om nånsin min far, den kække Odysseus;
Har med ord eller verk, hvad han lofvade, redligen fullgjort

100 Borta i Troers land, der J ondt utstoden Achaier.

Nu erinra dig detta och säg mig renaste sanning!

Honom svarade se'n den gereniske riddaren Nestor:
Älskade, mig har du nu påmint om den jemmer, i detta
Land vi härdade ut, modfulle Achaiernas söner,

105 Dels med skeppen uppå den dunkelvågiga fjerden
Irrande kring i vikingafärd, med Achilleus i spetsen,
Dels då vi ock invid kung Priamos' rymliga fäste
Stridde, och der efterhand de tapprase stupade alla;
Alias ligger, den modige, der, der ligger Achilleus,

110 Der Patroklos också, uppvägende gudar i rådslag,
Der min älskade son, Antilochos, tapper och felfri,

Ἄλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἦντησας ὀπωπῆς.

Λίσσομαι, εἴποτέ τοι τι πατρὸς ἐμὸς, ἑδὼλός Ὀδυσσεύς.

Ἢ ἔπος ἢ τι ἔργον ὑποστάς ἐξετέλεσεν

100 Δήμῳ ἐνὶ Τρώων, ὅθι πάχεται πῆματ' Ἀχαιοί

Τῶν νῦν μοι μῆσαι, καὶ μοι νημερτές ἐνίσπε.

Τὸν δ' ἡμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·

Ω φίλ' ἐπεὶ μ' ἐμνησας αἰζύρος, ἣν ἐν ἐκείνῳ

Δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄχετοι υἱες Ἀχαιῶν,

105 Ἢ μὲν ὅσα ζὺν νηυσὶν ἐπ' ἡεροειδέα πόντον

Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς,

Ἢ δ' ὅσα καὶ περὶ αὐτῷ μέγα Πριάμοιο ἀνακτος

Μαρναμένοισι· ἐνθα δ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσοι ἄριστοι·

Ἐνθα μὲν Αἴας κείται Ἀγχιός, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς,

110 Ἐνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μῆστωρ ἀτάλαντος·

Ἐνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱός, ἅμα κρατερός καὶ ἀμύμων,

Han, som ej hade i lopp sin like och krigiska dater. —
 Annat och mångfaldt ondt hos desse vi ledο, och hvilken
 Bland de dödliga människors slägt uppräknade allting?

- 115 Ej ens då, om du dröjande här fem år eller sex år
 Sporde derom, hvad de ädle Achaierne ledο derborta;
 Innan dess till ditt fäderneland hemvände du ledsen.
 Nio år vi beredde dem ondt, omringande staden
 Med margfaldiga svek; knapt gjordes ett slut af Kronion.
 120 Ingen i rådslag någonsin der sig mäta med honom
 Ville, ty lätt han besegrade alla, den ädle Odysseus,
 I margfaldiga svek, din fader; såframt du i sanning
 Är till honom en søn; mig fyller med undran din anblick.
 Visst är du lik med honom i tal, ej skulle man tänka
 125 Det en man, som är yngre, så likt att tala förmådde.

Ἀντίλοχος, πῆρι μὲν θεῖον ταχύς, ἠδὲ μαχητής. —
 Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακὰ τίς κεν ἐκείνα
 Πάντα γε μυθήσαιο καταθνητῶν ἀνδράπων;

- 115 Οὐδ' εἰ πεντάετες γε καὶ ἑξάετες παραμίνων
 Ἐξεροῖς, ὅσας κείθι πάθον κακὰ δῖος Ἀχαιοῖ
 Πρὶν κεν ἀνιθεῖς σὴν πατρίδα γαῖαν ἴκοιο.
 Εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτορκεν ἀμφιπόντες
 Παντοίοισι δόλοισι μόχλις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.

- 120 Ἐνθ' οὗτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἀντήν
 Ἦθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκᾳ δῖος Ὀδυσσεύς
 Παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
 Κείνου ἐκγονὸς ἔσσι σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
 Ἦτοι γὰρ μῦθοι γε εἰκότες, οὐδὲ κεν Φοῖβης

- 125 Ἄνδρα νεώτερον ᾧδε εἰκότα μυθήσασθαι.

NOTANDA

IN

3. RHAPS.

V. 2. *Upp till kopparhimlen i hast, att för gudarna lysa.*
 Ουρανὸς πολυχάλκος στερεός, λίαν ἰσχυρός. — Deorum
 ædes, Χαλκοβατές δω. "Mångkopprade himmelen" (Il. V,
 504.) TRANÉR.

V. 4. *Ευκτιμενός, ευκτιστός, ευκαιόμενος bene, commo-*
de exstructus. Versus gratia alteram adhibuimus significatio-
nem. Neque voluimus ita:

Desse till Nelsus' stad, det väluppmurade Pylös.

V. 6. *Ενοσιχθονι τῷ Ποσειδῶνι, τῷ κινουντὶ τὴν γῆν . . .*
δοκουσι γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτοῦ εἶναι. Schol. ap. BARNES. Σεισι-
χθῶν idem in Ioann. Tzetzæ Posthom. v. 456. Ενοσιχθῆος in-
fra V, 423, & alibi. Ελελιχθῶν PINDARI Pyth. II, 8.

Stiere von schwarzer gestalt dem finstergelokten Poseidon.

Voss.

Tjurar, Poseidon till ära, den mörkblålockiga Guden.

WALLENBERG.

V. 7. "Sedilia sunt novem, secundum numerum urbium
 Nestoris. forsan etiam aliquantulum numerum navium referunt,
 quæ erant numero nonaginta: cui respondet simpliciter consi-
 deratus novenarius, & ut in singulis navibus quingenti erant
 milites, sic quingenti etiam hic in sedilibus illis consistunt.
 Et hoc ex veterum observatione refert Eustathius. Strabo au-
 tem lib. 8 dicit inter Lepreum & Anium esse Samii Ne-
 ptuni templum: hoc est illud, inquit, in quo Pylios sacris ope-
 rantes Telemachus apud Poëtam offendisse scribitur. addit ta-
 men, licuisse etiam Poëtæ fingere, quæ nusquam essent."

SPONDANUS:

V. 34. Mira antiqui temporis, in primis homerici, erga peregrinantes, hospites, advenas comitas & benevolentia. Benigne salutare, dexteram dextera prehendere, cibo potuque reficere animum ignoti, numquam visi, primum, deinde vero nomen, patriam, parentes, negotia interrogare placebat.

Αἰδοῖοις μὲν τ' ἔστι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

Ἀνδρῶν, ὅστις ἰκνέται ἀλωμένος — — infra V, 447.

V. 63. *Gaf* ät Telemachos se'n den förträffliga dubbelpokaten.

Quo egregia HOMERUM illustrandi ratio, a Cel. BUTTMANN adhibita, quantum in nobis est, aliis quoque innotescat, elegantissimas omnino circa "Ἀμφικυπελλον" lucubrationes huc transcribimus suas: — "1. Das Wort ἀμφικυπελλον — inquit — kommt im Homer durchaus nur in der Verbindung mit πεπας vor, und ist also ein Adjektiv ἀμφικυπελλος, ov. Eine Erklärung davon ist, dass κυπελλον von κυπτω komme und ein ποτηριον ἔσω κεκυφός, also mit einwärts gekrümmten Rande sei; das ἀμφικυπελλον aber bezeichne das von allen Seiten einwärts gekrümmte (EUSTATH. ad Il. α, 584). Andre leiteten es von κυφός krumm ab, und meinten ἀμφικυπελλον drücke das von beiden Seiten krumme aus, woraus die Rundung entstehe (Schol. Villos. Apollon. Lex.). Aristarch suchte die Krümmung in den beiden Handhaben (Etym. M.), während andre gar keine Handhaben beim κυπελλον annahmen (HESYCH. γ. κυπελλον). Man sieht wie das alles gerathen und wie ohne Urtheil gerathen ist. — 2. Um von κυπελλον anzufangen so ist einleuchtend dass dies dieselbige von der eine Höhlung bezeichnenden Wurzel ausgehende Benennung eines Gefässes für Flüssigkeiten ist, die wir, bald für ganz grosse bald für kleine, in allen verwandten Sprachen bis auf den heutigen Tag finden; wie κυμβη, wovon ein Dialekt κυββα, ποτηριον bei HESYCHIUS, lat. cupa, deutsch Kufe, Kübel, franz. cuve und coupe, engl. cup. Hievon ist also das Deminutiv κυπελλον im griechischen der Becher ohne weitere Nebenbestimmung und